

Mimi Jakobsen (CD):

Jeg skylder et par svar vedrørende kontanthjælpsforslaget. Jeg er glad for, at fru Jytte Hilden i hvert fald anerkender, at vi er nået et stykke ad vejen. Kritikken af, at vi ikke er nået længere, havde jeg da ventet, men som sagt: havde vi været nogle flere, kunne det måske være blevet bedre. Jeg mener stadig væk, at de 100 mio. kr. er velanbragt, og vi er faktisk lidt glade for, at de trods alt er med til at give dette her lidt mere perspektiv.

Til hr. Agerschou vil jeg gerne sige: Ja, det er rigtig forstået, og jeg går ud fra, at finansministeren også som svar på mit spørgsmål til finansministeren om lidt vil gå op og bekræfte, at der er tale om en reel forhandling om denne betalingsbekendtgørelse. Jeg har allerede sagt, hvad mine forudsætninger var for at gå ind i den forhandling, og hvad vi håber det kan ende med. Hvad angår spørgsmålet om hjemmehjælpen, kan jeg sige til fru Hanne Andersen, at jeg blankt erkender, at jeg gerne havde set, vi havde kørt den ordning fra 1. januar 1989. Men der er i hvert fald ét problem ved det, som jo plejer ellers at gøre et dybt indtryk på Socialdemokratiet, nemlig at halvdelen af de adspurgte kommuner hævder, at de, hvis de skal gennemføre den ordning fra 1. januar 1989, ikke har mulighed for at betjene de pensionister, som i dag får hjemmehjælp. Det er selvfølgelig en indvending. Hvis det bliver således, at det større pres på hjemmehjælpen betyder, at der er mennesker, som i dag får hjemmehjælp, der ikke vil kunne få hjemmehjælp fremover, så er det et problem.

Jeg synes, det er noget rod at lave denne lov om; det skal jeg blankt erkende. Jeg synes, det er noget rod at lave en lov om, som skulle være trådt i kraft den 1. januar 1989, over for de mennesker, der måske har gået og glædet sig til det. Men når, efter sigende, halvdelen af de adspurgte kommuner siger, at de ikke kan give hjemmehjælp til de mennesker, der får det i dag, fordi de ikke kan skaffe hjemmehjælpere nok, hvis de skal udvide – når behovet stiger, kan de ikke give til dem, der får i dag – så synes jeg, at det er en betænkelighed, som trods alt har nogen vægt. Det plejer at være sådan nogle ting, der gør indtryk – jeg tænker tilbage på de store dage om varmemhjælpen, hvor Socialdemokratiet vistnok gjorde sig til talsmand for de samme synspunkter.

Jeg er bestemt ikke lykkelig for, at vi skal ud-sætte denne hjemmehjælpsordning, men det svage punkt i hjemmehjælpsordningen socialpolitisk er og har efter min mening hele tiden været, at også folk med store indtægter får gratis visiteret hjemmehjælp. Det er nu engang ikke min socialpolitik, og det var ikke den oprindelige regerings idé, at det hele skulle være gratis; det erindrings jeg bare med et stiltødt og venligt smil om.

(Kort bemærkning).

Hanne Andersen (S):

Jeg husker godt det grundlag, hvorpå beslutningen blev truffet om, at visiteret hjemmehjælp fremover skulle være gratis. Og jeg husker også, at en af de vægtige forudsætninger var, at kommunerne anbefalede det. Den stikprøveundersøgelse, der har været, føler vi faktisk ikke er så vægtigt et grundlag, at det kan ændre det hele. 33 kommuner ud af 275 er spurgt. 25 har svaret. Det synes vi ikke er noget vægtigt grundlag.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Vi vender tilbage til ordførerrækken.

Kofod-Svendsen (KRF):

Kristeligt Folkeparti sagde, da regeringen fremsatte finanslovsforslaget, at vi var enige med regeringen i, at vi skal have gennemført en sparsommelig finanslov. Det forudsætter nogle besparelser, og det forudsætter nogle budgetforbedringer.

Besparelser er det altid vanskeligt at gennemføre på en sådan måde, at det rammer rimeligt. Jeg vil komme ind på et par af de områder, som allerede har været debatteret, for lige at trække vort hovedsynspunkt frem – og begynde med kontanthjælpen.

Der blev gennemført besparelser på op mod en 300 mio. kr.; rammer vi så ikke de svageste?

Jeg vil i den forbindelse begynde med at minde om noget, som flere socialdemokratiske borgmestre har gjort opmærksom på, nemlig at man, sådan som reglerne er i øjeblikket, kan tjene mere, når man modtager bistand, end når man enten er i arbejde eller modtager dagpenge. Det er faktisk et synspunkt, der har gjort indtryk på mig, og det er baggrunden for, at vi under førstebehandlingen af lovforslag nr. L 72